

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita SS. Evtychii Et Florentij seruorum Dei: Ex D. Gregorij Papæ, libro
Dialogorum terti, Cap. 15.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

Vide Not. C. *VITA SS. EUTHYCHII ET FLORENTII*
seruorum Dei: Ex D. Gregorij Papæ, libro
Dialogorum tertio, Cap. 15.

28. Decē.
 Vbi vixerint.

Euthycius
multos à vitij
ad virtutē
trahit.
Florentius
vacat con-
templationi.
Euthycius
fit præfectus
monasterij.

Vrsus pastor
ouium effi-
citur.

IN partibus Nursinæ prouinciæ Euthycius & Florentius, viri vita & habitu sanctæ conuersationis cultissimi, admirandis bonorum operum fructibus claruerunt. Et Euthycius quidem, præter vitæ morumque integritatem, insigni prudentia & spiritali zelo instructus, multos ab infœlici dæmonum seruitute ad Christi libertatem traducebat: Florentius vero summæ simplicitatis vir, precibus lachrymisque incumbens, in sola cælestium rerum meditatione sese exercebat. Aberat non longè ab eorum domicilio celebre monasteriū, quod suo pastore destitutum, tandem Euthycium Præfectum postulauit. Ille precibus eorū haud cessit inuitus: relictoque Florentio in suo oratorio, vberiores multo, pietatis & industriæ suæ fructus collegit. Porro Florentius tanti amici præsentia orbatus, quod reliquum erat, die nocteque solitudinis suæ solatium aliquod à Deo postulauit: & ecce manè egressus, ante oratorij fores immanem vrsū stantem reperit; qui demisso humiliter capite, & omni feritate posita se ad obsequium viri Dei diuinitus missum esse ostendebat. Florentius, visa rei nouitate, vrsū à Deo sibi missum nihil dubitans, eum adduxit: & gregi suo pastorem præfecit. Constabat is grex ex paucis ouibus quas immanis illa bellua tanta cura & solitudine ad pastum duxit, reduxitque: ut iussu viri Dei, haud secus atque animal rationis capax,

capax, obtemperaret. Cumque tanti miraculi magnitudo longè lateque increbesceret, viri quatuor, beati Euthycij discipuli, inuidiæ stimulis acriter concitati, quod homo simplex miraculis inclaresceret, & eorum Præfectus prudentiæ & eruditionis laude celeberrimus, hac gloria careret, vrsus illum ex insidijs adorti occiderunt. Cumque hora consueta cum ouibus domum non rediret. Florentius admiratione percussus ad agrum tetendit, vrsusque, saluis ouibus, interemptum inuenit. Nec latuere eum diu sceleris auctores: quorum cum impium facinus magis quam vrsi interitum deploraret, nullumque omnino doloris sui remedium ab Euthycio admitteret, nescio qua animi passione commotus tandem ait: Spero quod malefici illi in hac vita antè omnium oculos nequitia suæ vindictam recipient. Vix hæc effatus erat: & ecce quatuor illi, elephantico morbo subito correpti, membris putrescentibus, interierunt. Quod factum vir diuinus adeò vehementer expauit, vt toto deinceps vitæ tempore, luctu lachrymisque sese deploraret: crudelem se & homicidam clamitans, quod à Deo hac in re exauditus fuisset. Quod idcirco Dei permisso accidisse credimus, ne vir miræ simplicitatis quantolibet dolore commotus intorquere vltra iaculum maledictionis præsumeret. Graue namque iaculum est malediciæ crimen; vtriusque nisi flammis expiandum: testante Paulo; qui maledicos regnum Dei possessuros negat.

Idem vir sanctus cum die quodam ingentem serpentium multitudinem domicilij sui fores obfi-

Vrsus ab inuidis occiditur.

Diuinitus puniuntur occisores.

Cauendum à maledictione.

1. Cor. 6.

*Florentius
occisos ora-
tione serpen-
tes, per aues
exportari
curas.*

obsidere cerneret, eleuatis ad cælum oculis, fusa ad Deum oratione dicto citius pestem illam internecone deleuit: deindè sollicitus quis eam tolleret, eccè, illo rursus orante uiuum adfuit copia: quæ stratos humi serpentes sustulerunt; Florentio, Christi bonitatè admiratè & hymnis atq; laudibus mirificè celebratè. Nec mirum sanè, virum illum tantæ simplicitatis tam facilè à Deo exauditum; utpotè qui ab omni profanorum hominum consuetudine segregatus, præcipua oris cordisque munditia enitebat: atque ab omnibus non dico noxijs, sed ociosis quoque verbis abstinebat.

*Euthycius
post mortem
claret mira-
culis.*

Cæterum Euthycius licet in vita nullam miraculorum virtute claruerit, ne alijs multis magnisque dotibus mens eius oruata ad superbiam scopulos allisa in præcipitium rueret; post mortem tamen rerum maximarum gloria reliquias eius Dominus decorauit: atque celeberrimas reddidit.

*Vide Not. C.
Baron. in
Martyrol.
Rom.*

MARTYRIVM S. THOMAE ARCHIEPISCOPI Cantuariensis: Ex eo quod est à M. Eduardo eius contemporaneo editum. Coronatus est anno Domini 1170. facta est eiusdem translationis, anno octauo Honorij Papæ tertij: qui fuit Christi 1224. iuxta Genebrardum.

*29. Decè.
Patria &
parètes eius.*

THOMAS Cantuariensis antistes, inter alios, de quibus meritò Anglia gloriari potest, martyrio insignis, generis dignitate, opum gloria, eruditionis laude & animi magnitudine illustris, Londini Britanniam suo ortu illustrauit. Pater illi fuit Gilbertus, mater Mathildis: vterque non opibus